

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ συνδρομή δια τήν Σύρον δραχ.	30
Εκτός τής Σύρου δραχ.	32

ΕΡΜΗΣ

Εκδίδεται τήν Τρίτην ἑκάστης εβδομάδος.
Τιμή τῆς καταχωρήσεως δι ἕκαστον στίχον λεπ. . 15

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τίς ἦτον ἀράγε ὁ ἀληθής σκοπός τῆς ἐν Σαλαμίνοι ἀφίξεως τοῦ ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον κύριον Πάρκερ Ἀγγλικοῦ στόλου; Ἡ καταστροφή τοῦ μεγάλου μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς; Ἀπαντῶμεν·

Ὁ σκοπός οὗτος ἠδύνατο ἀράγε νὰ μετατραπῆ, ἐὰν ἡ κυβέρνησίς μας ἤθελε τηρήσει ἄλλην τῆς ὁποίας ἐτήρησε διαγωγῆς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην; Ὀχι.

Ἐπέτυχεν ὁ σκοπός οὗτος; Ὀχι·

Δύναται ἀράγε νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ μέλλον; Ὀχι·

Τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ τὰς παρ' ἡμῶν αὐτῶν γενομένας λύσεις τῶν ἐπιχειροῦμεν ἤδη ν' ἀναπτύξωμεν.

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ εἰς λαοὺς ἐλευθέρους καὶ δούλους διαίρεῖται καὶ ἐλεύθεροι μὲν εἰσὶν οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κατοικοῦντες, δούλοι δὲ οἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ.

Ἡ φυλὴ αὕτη τὴν τοῦ Εὐαγγελίου θρησκείαν προσβεύουσα καὶ ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχῶν τῆς ἰσότητος ἐμπνεομένη τὴν αὐτὴν γλώσσαν σπουδαίως καὶ λαλοῦσα, καὶ δι' αὐτῆς διδασκομένη τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀθανάτων προγόνων τῆς τὰ αὐτὰ ἦθη καὶ ἔθιμα ἔχουσα, καὶ δι' αὐτῶν ἀναγνωρίζουσα ὅτι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀνήκει οἰκογένειαν. Ἡ φυλὴ αὕτη

θηλάσασα μετὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος τὸ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς γλυκύτατον αἰσθημα καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸ πολλοῦ ἠλεκτριζομένη, συνεκινήθη κατὰ τὸ ἔτος 1821, διέβρηξε τὰ δεσμά τῆς καὶ πᾶσαν ὑπέστη θυσίαν διὰ ν' ἀπαλλαγθῆ ἀπὸ τὸν βάρβαρον καὶ ἐπονεϊδίστον Ὀθωμανικὸν ζυγὸν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον πρὸ αἰῶνων ἐστέναζε.

Συνεταράχθη τότε ὁλόκληρος ἡ δύσις· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν συνεμάχησε μετὰ τῶν τυράννων, διὰ νὰ μεταιώσῃ τὴν μεγάλην ταύτην καὶ ἔξοχον ἐπιχείρησιν.

Ἄλλ' ὑπὸ τῆς κραταιᾶς τοῦ Ὑψίστου χειρὸς ὑποστηριζομένη αὕτη, ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς ἐνισχυθεῖσα ὑπὸ τῶν συμπαιθεῶν τῆς χριστιανισμοῦ καὶ ἀνωτέρα πάσης ἐχθρικῆς ἐπιβροχῆς καὶ βραδουρίας καταστάσα ἐπέτυχεν ἐπὶ τέλους ἐν μέρει, καὶ ἐντεῦθεν ἐδημιουργήθη τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον· ἄλλ' εἰς τοσοῦτον στενωπῶτα ὄριον περιωρισμένον, ὥστε μὴδὲ διακρίνεται εἰς τὸν γεωγραφικὸν τοῦ κόσμου χάρτην· ἡ μεγαλητέρα δὲ μερὶς τῆς φυλῆς ταύτης, μετὰ τὰ πολυειδῆ δεινὰ τὰ ὅποια ὑπέστη, ἔμεινεν ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὡς καὶ πρότερον. Καὶ διεχωρίσθη μὲν πολιτικῶς ἀπὸ τῆς ἀπελευθερωθείσης μερίδος, δὲν ἤλλαξε δὲ οὔτε γλώσσαν, οὔτε θρησκείαν, δὲν μετεβλήθη κατὰ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, οὔδ' ἐδιέβρηξε τοὺς σινδένοντας αὐτὴν μετὰ τῆς ἐλευθέρως μερίδος συγγενικοῦς δεσμοῦς.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ μεγάλη αὕτη φυλὴ ἡ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἔχουσα, τοὺς δὲ πόδας εἰς τὸ Βυζάντιον, κατέστη ἐπ' ἐσχάτων ὑποπτος καὶ ἐπίφοβος ἴσως ἀπέναντι τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ὡς συγγενεοῦσα διὰ τῆς θρησκείας μετὰ τῆς ἀρκτου, ἀπεφάσιεν αὐτὴ νὰ τὴν καταστρέψῃ πολιτικῶς, καταστρέφουσα τὸν θρόνον τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, διὰ νὰ παύσῃ ὁ ἐντεῦθεν γενώμενος κίνδυνος περὶ ταχυτέρως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος λύσεως. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἰσχυρότος ἐθνικοῦ δικαίου δὲν εἶναι ἐκ τῶν εὐχερῶν ἔργων καταστροφῆς ἐθνῶν καὶ θρόνων, ἐνεκρίθη τὸ ἔμμεσον πρὸς ἐπιτυχίαν μέσον, τὸ ἐφαρμοσθὲν πρὸ μικροῦ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας κατὰ τὴν Γαλλίαν, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Οὐγγρίας καὶ ἀπάσης σχεδὸν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου.

Ἄς σπρώξωμεν, εἶπε κατ' ἐκείνην ἡ πολιτικὴ αὕτη, εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ ἡγεμόνος τῶν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὕτως ἀποπέμψομεν αὐτὸν ἐκεῖθεν· θέτομεν δὲ ἐπομένως ἄπειρα προσκόμματα καὶ δυσκολίας εἴτε εἰς τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὸν διορισμὸν νέου ἡγεμόνος. Ἀφοῦ δὲ ἡ Ἑλλὰς καταξέσχισθη ὑπὸ τῆς ἀναρχίας καὶ τῶν ἐμφυλίων βήξεων, τὰς ὁποίας ἡμεῖς αὐτοὶ θέλομεν ὑποκινήσει διὰ τῶν ἐκεῖσε φίλων μας τῶν εἰς τὴν πολιτικὴν μας πιστῶν, κατακερματίζομεν τότε αὐτὴν εἰς ἡγεμονίας ὑποτελεῖς εἴτε ἡμῶν εἴτε τῆς Τουρκίας, ἢ καὶ

εἰς ἀρμοστείας μηδὲν τοῦ λοιποῦ σημαίνουσας, καὶ οὕτω καταστροφόμενης τῆς κεφαλῆς τῆς φυλῆς ταύτης, ἦτοι τοῦ θρόνου τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, συγκαταστρέφεται καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς, διότι τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ἠθικοῦ τούτου σώματος, ἀφαιρουμένης τῆς κεφαλῆς, ἄψυχα καὶ νεκρὰ καθίστανται πλέον.

Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ τὰς ὁποίας ὑπεκινήσαμεν μέχρι τοῦδε ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπαναστάσεις ἀπέτυχον πάντοτε, ἀπέτυχε δηλαδὴ ἡ τοῦ Κριεζιώτη ἐν Εὐρίπῳ, ἢ τοῦ Βελέντζο ἐν Φθιοιώτιδι καὶ τόσαι ἄλλαι, ἀνάγκη πᾶσα εἶναι νὰ λάβωμεν ἄλλα συντελεστικώτερα καὶ ἐντονώτερα μέτρα.

Ἄς πέμψωμεν λοιπὸν εἰς τὴν Σαλαμίνα τὸν στόλον μας, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὑπάρχει κενὸν τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἑλλάδος ταμίον, καὶ ἄς προτείνωμεν ἀνυποστάτους καὶ παραλόγους ἀπαιτήσεις, ὡς δὴθεν ὑπόστασιν λαβοῦσας ἕνεκα τῆς ἀσυνεσίας τοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του.

Αἱ ἀπαιτήσεις μας αὗται θέλουσι βάλει εἰς δεινοτάτην τότε θέσιν τὸν ἡγεμόνα τούτου, καὶ ἡ παραδέχεται ταύτας ἢ τὰς ἀπορρίπτει. Καὶ ἐὰν μὲν τὰς παραδεχθῆ καὶ τὰς ἱκανοποιήσῃ μετὰ τῆς μεγαλητέρας χρηματικῆς ἀνεχρείας, τὸ ἔθνος δυσαρεστοῦμενον τότε διὰ τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπ' αὐτοῦ ἀφόρητον βᾶρος ἕνεκα τῆς ἀσυνεσίας τοῦ ἡγεμόνος του, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλομεν ἐπιβάλλει ὅλην τὴν εὐθύνην, διὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς πολιτικῆς μας καὶ τῶν παρ' ἡμῶν μισθουμένων ὀργάνων τοῦ τύπου, δυσαρεστοῦμενον προσέτι διὰ τὴν γενομένην προσβολὴν κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς τιμῆς του, εἰς τὴν ὁποίαν δίδομεν ἐπιτηδείως ὑποδουλώσεως χαρακτήρα, καὶ παρ' ἡμῶν εὐστόχως ἐρεθίζομενον κινεῖται κατὰ τοῦ ἡγεμόνος του, καθόσον μάλιστα ὑπάρχουν καὶ τινες δυσαρέσκειαι μετὰ τῶν δύο τούτων στοιχείων, ἐπαναστατεῖ κατ' αὐτοῦ, ὑποχλαπόντων ἡμῶν διὰ παντὸς μέσου τὴν ἐπανάστασιν ταύτην, ἀποπέμψει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ ἡμεῖς ἐπιτυχάνομεν τοῦ σκοποῦ μας.

Ἐὰν δὲ ἀπεναντίας ἀπορρίψῃ τὰς προτάσεις μας ὁ ἡγεμόνος οὗτος, ὅπερ ἐθεωρεῖτο ὡς πιθανώτερον, ἀποκλείομεν τότε τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, κατὰσχόμεν τὰ ἐθνικὰ πλοῖα, συλλαμβάνομεν τὰ ἰδιωτικὰ, κατὰδιώκομεν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦμεν ὅλα ταῦτα τὰ καταναγκαστικὰ μέτρα, ἐπὶ λόγῳ δὴθεν τοῦ νὰ ὑποχρεώσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις μας, οἱ δὲ Ἑλληνικοὶ λαοὶ οὕτως παρ' ἡμῶν καταπιεζόμενοι καὶ ἀγανακτοῦντες ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς προξενηθείσας ἀπείρους ζημίας, ἀποδιδόμενας διὰ τῶν μισθωτῶν ὀργάνων μας εἰς τὴν ἀσυνεσίαν τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, καὶ ἀφ' ἐτέρου ὠθούμενοι ὑπὸ τῶν φθοροποιῶν εἰσηγήσεων καὶ δημοσιεύσεων τῶν ἐπιβουλευομένων τὴν πατρίδα τῶν φίλων μας, ἐξανίστανται κατὰ τοῦ ἡγεμόνος τῶν καὶ ἀποπέμπουσιν αὐτὸν· εἴτε λοιπὸν διὰ τοῦ ἐνὸς εἴτε διὰ τοῦ ἄλλου μέσου ἐπιτυχάνει ὁ μισάνθρωπος καὶ μισέλληλον σκοπός μας.

Ἄλλ' ὁ γέρον Σαβαῶθ ὅστις κηδεταί τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἔδοσε τόσῃν καὶ ἀπαρδειγματίστον νοημοσύνην εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὥστε εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς κατενόησαν τὴν ἐπιβουλὴν καὶ τὸν δόλον, περιστοίχισαν εὐκρινῶς τὸν θρόνον καὶ τὸν βασιλέα τῶν, ἐματῶσαν τὰ ὀλέθρια σχέδια καὶ ἔσωσαν τὸ μέγα καὶ ἐνδοξὸν μέλλοντον.

Ἄλλὰ πόθεν ἠρώσθημεν, δύναται νὰ μᾶς εἴπωσι, τὰς πληροφορίας ταύτας; Ἐκ πολλῶν λέγομεν καὶ γνωστῶν γεγονότων· καὶ ἐν πρώτοις, ἐκ' τοῦ ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ὁπαδοὶ τῆς πολιτικῆς ταύτης ὑπεκίνησαν καὶ περιέβαλαν ὅλας τὰς φρικτὰς ἀνταρσίας τὰς κατὰ τὰ ἔτη 1847 καὶ 1848 συμβάσας εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν στερεάν Ἑλλάδα, τῶν ὁποίων προφανέστατος σκοπός ἦτον ἡ τοῦ θρόνου καταστροφή· ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀναφανδὸν ἐκήρυττον, ὅτι συνεργεῖα τῆς Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας ὁ ὄθων ἀποπέμπεται ὁσονούπω τῆς Ἑλλάδος καὶ διορίζεται ἄλλος ἡγεμὸν ἀντ' αὐτοῦ, εὐρισκόμενος μάλιστα ἔτοιμος εἰς Κέρκυραν, ὡς ἔλεγον διὰ ν' ἀπατώσῃ τοὺς ἀπλοῦς τὸ πνεῦματι καὶ τοὺς τὴν ἀναρχίαν φοβουμένους, μεχρῖστού ἢ Ρωσσία, διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι δι-

πλωματικούς ὑπαλλήλους τῆς ἐγκυκλίου τῆς, διακηρύξασα ὅτι τῆς Ἑλλάδος ἡ σωτηρία ἐνυπάρχει εἰς τὴν στεραίωσιν τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὴν τῆς ἐνεστώσης δυναστείας ὑποστήριξιν, ἀπέδειξεν αὐτοὺς ψευδομένους καὶ ἐματῶσε τὰ ὀλέθρια σχέδιά των. Ὅτι οἱ αὐτοὶ ὁπαδοὶ τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐκράτουν τακτικὴν μετὰ τῶν ἀνταρτῶν ἀλληλογραφίαν. Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐγίνοντο διαβουλία περὶ τούτου καὶ ἐνεργεῖτο προσηλυτισμὸς εἰς τινὰς οἰκίας καὶ ὑπὸ προσώπων ὡσαύτως γνωστῶν. Ὅτι μετὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐσυμβούλευον καὶ προέτρπον τὸν λαὸν νὰ κηρυχθῆ κατὰ τοῦ ἡγεμόνος του, λέγοντα ὅτι οἱ Ἄγγλοι μόνον κατ' αὐτοῦ καταφέρονται, ἀγαποῦν δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ὅτι εἰς ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐνταῦθα σταθμεούτων τότε Ἀγγλικῶν ἀτμοπλοίων, εἶπεν εἰς συναναστροφὴν τινὰ, ὅποταν ὑπὸ κυρίας τινὸς ἔγεινε πρὸς αὐτὸν ἡ παρατήρησις ὅτι αἱ κυρίαι τῆς Ἑρμοῦπόλεως παραπονοῦνται, ὅτι ἕνεκα τῶν καταναγκαστικῶν μέτρων τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου στεροῦνται τῶν διασκεδάσεων τῶν ἐφετεινῶν χορῶν, εἶπε λέγομεν ὁ διευθυντής οὗτος, « δὲν ἐλάπτει μετ' ὀλίγον χορεύουσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα »· ἐκ πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων περιστάσεων γνωστῶν ἤδη ὅχι μόνον εἰς τὸ πανελλήνιον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, καθ' ἣς ἀνεγνωμεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πραγματείας εἰς διαφόρους σπουδαίας ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράματα αὐτῆς.

Ἐρωτῶμεν ἤδη τὸν φίλον καὶ συναδελφόν μας συντάκτην τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν, ἐὰν ἡ καταστροφή τοῦ μεγάλου μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τῆς ὁποίας εἶναι καὶ αὐτὸς μέλος, συμβιβάζεται μετὰ τὰς εὐχὰς τῶν γνησίων Ἑλλήνων, καὶ ἐὰν ἦναι ἔργον ἐθνικὸν τὸ νὰ λεπτολογώμεν Ἰουδαϊκῶς περὶ τῶν ὕλικῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστημεν, αἵτινες εἶναι μηδὲν ἀναλογιζόμεναι μετὰ τὸν μέγαν περὶ τῶν ὅλων κίνδυνον, τὸν ὁποῖον δι' αὐτῶν ἀπεφύγαμεν, καὶ ἂν προτεθῆ ὅτι δὲν θέλομεν τύχει ἀποζημιώσεως.

Ἐνόςφω ἡ ἐπιβουλὴ καὶ ἡ προδοσία καλύπτονται ὑπὸ τὸν τῆς μουσικότητος πέπλον δύναται νὰ ἐπιτύχωσιν, ὅποταν ὅμως ἀνακαλυφθῶσι καὶ τὰ σχέδια αὐτῶν καταφανῆ γίνωσι, πᾶς κίνδυνος παύει πλέον, διότι λαμβάνονται τ' ἀπαιτούμενα πρὸς ματαίωσιν αὐτοῦ μέτρα. Εἰς τοῦτο λοιπὸν στηριζόμενοι εἶπομεν, ὅτι δὲν εἶναι κίνδυνος πλέον νὰ ἐπιτύχωσι τὰ καταστρεπτικὰ καὶ καταχθόνια τῆς ἐπιβουλῆς καὶ προδοσίας σχέδια· διότι καὶ οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος θέλουσι ρυθμίσει τοῦ λοιποῦ τὸν διαγωγὴν τῶν πρὸς ματαίωσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης οἱ τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον δημιουργήσαντες, δὲν θέλουσι θεαίως τὸ ἐγκαταλείψει εἰς τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν του. Τοιαύτη τοῦλάχιστον εἶναι ἡ προσδοκία ὅλων τῶν ὀρθῶς φρονούντων, ταύτην τὴν σκέψιν ὑπὸχρεοῦει ἡ ὑγιεὴς πολιτικὴ.

Τετάρτην ἤδη φορὰν μετὰ δύο περίπου ἑτῶν καιρίαν λαμβάνει πληγὴν τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ πρώτην μὲν, ὅτε κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ ἔτους 1847 συνέβη ἐν Εὐρίπῳ ἡ τοῦ Κριεζιώτου ἀνταρσία, ἡ διακυβεύσασα τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἔπαυσε διὰ τινὰς μῆνας πᾶσα σχεδὸν ἐμπορικὴ ἐπιχειρήσις. Δευτέραν δὲ, ὅτε μετὰ τὴν 24 Φεβρουαρίου 1848, καὶ συνετελεθῆ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην μεγάλου συμβάντος ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐνεκρῶθη ἐν γένει τὸ ἐμπόριον καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀνατολήν. Τρίτην, ὅτε ὀλίγους μῆνας μετὰ ταῦτα ἤρχισαν ἀλληλοδιαδόχως αἱ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος ἀνταρσίαι. Τετάρτην δὲ, ὅτε ὁ Ἀγγλικὸς στόλος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἦλθε νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν φλίην τοῦ Ἑλλάδα· κάλλισται δὲ γνωρίζεις φίλε ἀναγνώστα, πόθεν προήλθον αἱ πληγαὶ αὗται. Ὅλα δὲ ταῦτα ἔγιναν ἐκ προβέσεως διὰ τὸ καλὸν τῶν ἐθνῶν, ἰδίως δὲ ἡμῶν καὶ σύμφωνα μετὰ τὰς εὐχὰς τῶν Λαῶν. Καὶ ὅμως ἐν ᾧ οἱ ζημιούμενοι ἀνε-

χονται και σιωπούν, θεωρούντες ως δυστυχήματα μὲν ὅλα ταῦτα, ἀλλ' ὡς μηδὲν ἀπέναντι ἄλλων ἐξοχῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα διετηρήθησαν ἀνέπικρα.

Διὰ τὴν κεντήτην ὁ σφόδρα πατριώτης συντάκτης τῆς Ἑλπίδος τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἐμπόρων μας Χίων καὶ νὰ δυσχερῆσθαι αὐτοὺς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐμεθοδεύθη νὰ δημοσιεῖται δι' ἐνὸς ἄρθρου του καταχωρηθέντος εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον του, ὅτι δὴθεν εἰς ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Α. Μ. συνδιαλεγόμενος μετὰ τινῶν ἄλλων περὶ τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐσχάτως τὸ ἐμπόριόν μας εἶπε, «Τὶ μάς μέλλει διὰ δέκα παλιοχρόνια, ὑπαινωτόμενος διὰ τοῦ ἄρθρου του τούτου ὁ συντάκτης τῆς Ἑλπίδος, ὅτι ὁ κύριος ὑπασπιστὴς περιεφρόνησε διὰ τῆς ἐκφράσεώς του ταύτης ὅλους τοὺς ἐμπόρους μας Χίους, τὸ κατ' ἡμᾶς, φρονούμεν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν εὐφυῶν ἐφευρημάτων τοῦ κυρίου Συντάκτου τῆς Ἑλπίδος.

Ἀπόφασίς τις τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, ἐκδοθεῖσα ἐσχάτως μετὰ τῆς διαλυτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐνταῦθα καθιδρυμένης ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας οἱ Ἀργοναῦται καὶ τινος ὕδραίου φραγκίσκου Βούλγαρη ὀνομαζομένου, δι' ἧς ἀπηγγέλθη ἡ προσωπικὴ κράτησις τῆς διαλυτικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς ἥτις συλληφθεῖσα ἀπήγετο εἰς τὴν φυλακὴν, ἐπέφερε μέγιστον τρόμον καὶ σκάνδαλον μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων μας, διὰ τὸ πρωτοφανὲς τοιαύτης παρεσιαχθείσης ὑπὸ ἐνὸς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων μας ἀρχῆς, τοῦ ν' ἀπαγγέλλεται προσωπικὴ κράτησις κατὰ τῶν διευθυνόντων ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας, καὶ ἰδίως κατὰ ἐπιτροπῆς διαλυτικῆς, χωρὶς νὰ περιέχεται ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ οὐδεμίαν αἰτιολογίαν δικαιολογοῦσαν τὸ ἀναγκαστικὸν τοῦτο μέτρον τῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου, τοῦ ἐνεργήσαντος κατ' ἐντολὴν καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος ἄλλων ἀλλ' ἰδίως μόνον ἀπλῶς στηριζομένη εἰς τὸ ἄρθ. 732 τῆς Πολ. Δικονομίας, κατ' ὅσον εἰς τὰς ἐμπορικὰς δίκας ἀπαγγέλλεται ἡ προσωπικὴ κράτησις κατὰ τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου.

Τὸ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως μέτρον ὡς ἐκ τῶν καταναγκαστικωτέρων, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νόμου κατὰ τοῦ ὑφειλέτου ἐμπόρου, διὰ ν' ἀναγκασθῆ, διὰ τῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας, νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του, πρὸς ἀπόπαινον τοῦ ὁποίου δυστροπεῖ. Ἀλλ' ὁ ἐπιτροπος, ὁ κατ' ἐντολὴν διπλαδὴ ἄλλου ἐνεργῶν καὶ δικαζόμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, ἐκτός εἰς τινὰς κατ' ἐξαιρέσειν περιστάσεις, ἐξ ὧν δὲν ἦτον ἡ προκειμένη, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ ὀλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ἐνταῦθα δικηγορικοῦ συλλόγου γνώμην, διότι

ἐπρόκειτο ἀπλῶς νὰ καταδικασθῆ ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία τῶν Ἀργοναυτῶν, ἡ παρὰ τῆς διαλυτικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπευομένη, ν' ἀποζημιώσῃ τὸν φραγκίσκον Βούλγαρη διὰ πασότητα παρ' αὐτῆς ἐξασφαλισθεῖσαν. Τοῦτο ἦτον ἀπλῶς τὸ τῆς δίκης ἀντικείμενον. Καὶ ὅμως τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἰδὼν, λέγει, διὰ τῆς ἀποφάσεώς του καὶ τὸ ἄρθ. 732 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀπαγγέλλει τὴν προσωπικὴν κράτησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Σεβόμεθα μὲν τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφοῦ ἐκδοθῶσιν αὗται γίνονται τοῦ κοινῶν ἰδιοκτησίας, νομίζομεν ὅτι ἡ δημοσιεγραφία δὲν ἀκαρτάνει ἐπιφέρειν ἄνευ ἐνὸς κατ' αὐτῶν κρίσεως, ὁσάκις μάλιστα προξενούσιν αὗται τρόμον καὶ σκάνδαλον στρεβλῶς ἐκδιδόμεναι εἴτε ἐξ ἀμαθείας εἴτε ἐξ ὀλιγορίας, ὡς πιστεύομεν ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο συνέβη εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, διότι γνωρίζομεν καὶ μεγάλως ἐκτιμούμεν τὰς γνώσεις τῶν ἐκδοσάντων τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπόφασιν δικαστῶν, καὶ ὡς συνέβη καὶ συμβαίνει εἰς πολλὰ δικαστήρια νὰ ἐκδίδωνται παρ' αὐτῶν ἐξ ὀλιγορίας καὶ ἀπροσεξίας στρεβλαὶ πολλάκις ἀποφάσεις, μόνον καὶ μόνον διότι φιλοτιμοῦνται οἱ κύριοι δικασταὶ νὰ ἐκδίδωσι πολλὰς διὰ μίας, καὶ ἕνεκα τούτου δὲν μένει εἰς αὐτοὺς ὁ ἀπαιτούμενος ὕλικὸς καιρὸς διὰ νὰ ἐπιτηρώσιν ὥστε νὰ μὴ συμβαίνωσι παραδρομαὶ ἐξ ὀλιγορίας καὶ ὀλίγη προσοχῆς τῶν συντακτῶν τῶν ἐνὸς αὐτὰς δικαστικῶν γραμματεῶν. Ἡμεῖς μάλιστα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μας πολλὰ τοιαῦτα δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν παραδείγματα.

Ὁ δικαστὴς, καὶ μάλιστα ὅστις ἐκδίδει ἀποφάσεις ἀνεκλήτους, ἢ προσωρινῶς ἐκτελεστάς, ἱερὸν ἔχει καθήκον νὰ ἐπισταίνῃ ὅλην τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῶν, πρὸς ἀποφυγὴν παραδρομῶν, αἵτινες ἀκαταλόγιστους ζημίας καὶ ἀνεπανόρθωτα δυστυχήματα δύνανται πολλάκις νὰ ἐπιφέρωσι.

Συμμεριζόμενοι εἰς πολλὰ τὰς φρονίμους γνώμας τῆς ἐμβριθεῦς Ἐφημερίδος τοῦ Λαοῦ, μολονότι εἰς πολλὰ χωρὶς τῶν ἐν αὐτῇ καταχωρουμένων ἄρθρων τῆς νομίζει τις ὅτι ἀναγινώσκει Ἰερεμιάδας, ἀπέχουσαν τοῦ νὰ συμμερισθῶμεν τὴν γνώμην τῆς, ὅτι κατὰ μίμησιν τῶν λαῶν τῆς Ἐπικνηήσου πρέπει καὶ οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκλέξωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τοὺς ἀντιπολιτευομένους κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας. Εἰς μὲν τὴν Ἐπτάνησον πιθανὸν νὰ ἐπιφέρῃ τὸ μέτρον τοῦτο αἴσια ἀποτελέσματα, διότι ἐκεῖ ἡ τῆς προστασίας ἐξουσία εἶναι προσωρινή, ξένη ὅλων διόλου τοῦ τόπου καὶ μακρὰν τοῦ νὰ λυμβάνῃ πρόνοιαν περὶ τῆς θελιώσεως αὐτοῦ, ἢ ὡς ἔχει συμφέρον νὰ χειροτεροῦσῃ τὴν κατάστασιν του. Ἐπομένως ἡ ἐκεῖ ἐξουσία δὲν πτοεῖται ἀπὸ ἀντιπολιτεῦσεις, οὐδὲ δύναται νὰ κλεισθῆ εἰς τὰς θάλασσας τῆς ἐκ τῶν ἀνενεργειῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων αὐτῆν. Ἐν τῇ Ἑλλάδι ὅμως ἡ ἐξουσία εἶναι διαδοχικὴ, καὶ ἡ κυβερνήσις σύγκειται ἀπὸ πολίτας Ἕλληνας, μίαν δὲ βουλὴν συγκειμένην ἐξ ἀντιπολιτευομένων, σκοπὸς τῶν ὁποίων, ὡς ἀρκούντως ἀπεδείχθη, δὲν εἶναι ἡ ἐπανάρθωσις τῶν τῆς ἐξουσίας σφαλμάτων καὶ παρεκτροπῶν, ἀλλ' ἡ τοῦ τόπου καταστροφὴ, εἰναίτισοῦτον ἐπικίνδυνος, καθόσον ἐὰν ἠθέλωμεν ἔχει τὴν δυστυχίαν νὰ ἔχωμεν τοιαύτην βουλὴν ὅποιαν ἐπιθυμεῖ ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Λαοῦ, ἴσως οὐδὲ βασιλέα οὐδὲ θρόνον ἠθέλωμεν ἔχει τὴν στιγμὴν ταύτην κατ' ἣν γράφομεν ταῦτα.

Εἰς τὴν ἐνεστῶσαν τῶν πραγμάτων μας κατάστασιν, ἥτις οὐδὲ κατ' ἡμᾶς εἶναι: εὐχάριστος, ἡ μόνη εὐλογητὴ συμβουλή, ἥτις πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ δοθῆ εἶναι, τὸ νὰ προσέξωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν νὰ ἐκλέξωσιν ἄνδρας ἀγαπῶντας τὴν πατρίδα τῶν καὶ ἀνεπιλήπτους κατὰ τὴν ἀρετὴν, τὴν τιμιότητα καὶ τὴν χαρακτῆρα, ἀποφεύγοντες ὅλων διόλου τοὺς ὅσοι κατ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἐδωκαν ὑπονοίας ἐπιβουλῆς καὶ δολιότητος κατὰ τῆς πατρίδος, καὶ τοὺς ὅσοι ραδιουργοὺν καὶ θυσιαζοῦσι τὰ πάντα διὰ νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ καὶ ἄρχοντες, διότι ὁ μόνος σκοπὸς τῶν τοιούτων εἶναι ἡ ἰδιαιτέλεια καὶ οὐχὶ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Ἡμεῖς μάλιστα ὡς σφόδρα συντηρητικοὶ ἀνερχόμεθα καὶ τὸν χειραγωγῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἱ λαοὶ τῆς

Ἑλλάδος εἰς τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ κάμωσι μετ' ὀλίγον βουλευτικὰς ἐκλογὰς, οὐχὶ ὅμως ὡς χειραγωγῆθησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν κατὰ τὰς δύο προλαθοῦσας περιόδους ἀλλὰ διὰ νὰ δώσωσι τὰς ψήφους των εἰς ἄνδρας τοιούτους ὁποίους ἀνωτέρω περιεγράψαμεν, ἐξ ὧν εὐρίσκονται πολλοὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παρακαλέσωσιν αὐτοὺς νὰ δεχθῶσι τὸ βουλευτικὸν βᾶρος διότι κατ' ἡμᾶς καταλληλότεροι εἶναι τοῦ νὰ τὸ ἐκπληρώσωσιν ἐπαξίως οἱ ἀποφεύγοντες αὐτὸ, παρὰ οἱ ραδιουργοὺντες καὶ πᾶσαν θυσίαν ποιούντες διὰ νὰ τὸ ἀναδεχθῶσι.

Τὰ αὐτὰ φάρμακα φίλε καὶ συναδελφεῖ συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος τῶν Λαῶν, δὲν εἶναι ἐπιτήδεια εἰς ὅλας τὰς ἀσθενείας καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄτομα.

Ἐν τίνι δικαίωματι λέγει ἡ Ἀθηναῖα, δύναται ἡ Ῥωσσία νὰ κηρύξῃ κατὰ τῆς Τουρκίας τὸν πόλεμον, διὰ νὰ δράμῃ καὶ πρὸς βοήθειαν τῆς ἐπαπειλουμένης Ἑλλάδος. Ἡ ὀλίγη γνώσις τῆς πολιτικῆς ἔχει ἡ συναδελφὴ μας αὐτὴ, ἢ ὑποκρίνεται ἄγνοιαν. Ἄς τὴν φωτίσωμεν λοιπὸν, ἢ ἄς ρίψωμεν τὸ προσωπεῖον δι' οὗ κρύπτει τὴν ὑποκρίσιν τῆς.

Ἐὰν κηρυχθῇ πόλεμος τις μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Ἀγγλίας, νομίζει μήπως ἡ συναδελφὴ μας ὅτι δὲν θέλει ἀναγκασθῆ τότε καὶ ἡ Τουρκία νὰ συμμαχήσῃ εἴτε μετὰ τῆς Ἀγγλίας εἴτε μετὰ τῆς Ῥωσσίας τῆς τὸ ἐθνικὸν δίκαιον προστατεῦσῃ, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὴ ἐνδικεῖται; Καὶ ἂν μὲν συμβῇ τὸ πρῶτον, δὲν γεννᾶται ἄραγε ἐντεῦθεν τὸ ὑπὲρ τῆς Ῥωσσίας δικαίωμα τοῦ νὰ κηρύξῃ κατ' αὐτῆς τὸν πόλεμον; Ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον, δὲν θέλει ἀναγκασθῆ ἄραγε καὶ αὐτὴ νὰ συχωρήσῃ εἰς τοὺς Ῥωσσοὺς στρατοὺς νὰ δράμωσι πρὸς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος, ἢ καὶ νὰ ὑπερασπισθῆ καὶ αὐτὴ διὰ τῶν ὅπλων τῆς τὰ δίκαια καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐρανεζόμεθα τὰ ἐπόμενα ἐκ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Αὐγούστου

BIENNA τὴν 16 Μαρτίου

Ἡ πρὸς τὸ Νότιον σύνορον τῆς Τοσκάνης σταθμεύουσα στρατιωτικὴ μοῖρα διετάχθη νὰ ἦναι ἕτοιμος πρὸς πορείαν τὸπος δὲ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς λέγεται ὅτι εἶναι ἡ Ῥώμη.

MADPITON τὴν 10 Μαρτίου

Ὁ Heraldο ῥητῶς λέγει, ὅτι αὐξήσεις πλοίων καὶ στρατευμάτων θέλουν σταλῆ εἰς Κούβαν, ὅτι δὲ ὁ πρίγκιψ καὶ ἡ πριγκιπέσσα τοῦ Ζοαμβίλ ἐφθασαν τὴν 5 Μαρτίου εἰς τὸν λιμένα τῶν Γαδεΐρων.

LONDINON τὴν 14 Μαρτίου.

Ὁ Standard δημοσιεύει τὰ ἐπόμενα ἐξ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας.

Δύναμαι λέγει, νὰ δώσω νέας τινὰς καὶ βασίμους πληροφορίας περὶ τῶν δύο προσώπων τῶν ἐξαιτησαμένων ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ τῆς δολίας ἐν Κωνσταντινουπόλει χρεωκοπίας τοῦ Ἰουδαίου Πατζιφίκου, καὶ πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς προξένου τῆς Πορτογαλλίας εἶχεν οὗτος ξενοδοχεῖον εἰς τὸ χωρίον τῆς Λουσιτανίας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰδοποιήθη ὅτι ὁ Δὸν Πέτρος ἐμελλε νὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του. Ἐπειδὴ ὅμως ἤλλαξε πορείαν ἡ Α.Μ. δὲν κατέλυσε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Ἰουδαίου. Ἀλλὰ πόσον ἐξεπλήχθη ὁ δὸν Πέτρος ὅτε μετὰ τινος καιροῦ παρέλυσεν ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ ξενοδόχος κύριος Πατζιφίκος, καὶ παρουσιάσας πρὸς αὐτὸν λογαριασμὸν ἀπῆτει τὴν πληρωμὴν 125 λυρῶν στερλινῶν διὰ δαπάνας τὰς ὁποίας ἐκατέμεδῃθεν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Α.Μ. Ὁ Δὸν Πέτρος ἐλαβὼν

Γ Α Λ Λ Ι Α .

Οι κατά του τύπου και των εκλεκτικών συναθροίσεων νόμοι απαγχολούν αποκλειστικώς σχεδόν τας εφημερίδας των Παρισίων και των έπαρχιών. Θεωρείται ως βέβαιον, ότι ο κατά του τύπου νόμος θέλει γίνει παραδεκτός μετά μεγάλης πλειονοψηφίας, μολονότι μεγάλως θέλει προσβληθῆ, εκτός εάν παραδεχθῶσιν εις αυτόν έλαφρὰ τινες τροποποιήσεις καθιστώσας αυτόν υλιγώτερον βαρύν. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν κατά των εκλεκτικῶν ἐνώσεων νόμον, ἡ ἀποδοχὴ του φαίνεται βέβαια.

— Μεταξὺ των ὅσοι ἐκηρύχθησαν προφανῶς ἐναντίον των νέων καταθλιπτικῶν νόμων των ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προταθέντων, λέγεται ὅτι εἶναι καὶ ὁ στρατηγὸς Καβαϊνιακ, ὅστις εἶπεν, ὅτι προσέφερε μὲν τὴν συνδρομὴν του εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς 13 Ἰουνίου, διότι, κατ' αὐτόν, ἐπαπειλεῖτο τότε ἡ κοινωνία, ὡς ἐπαπειλεῖτο καὶ πρὸ ἐνὸς ἔτους, καὶ ἐπειδὴ βικίως καὶ ἀπ' εὐθείας ἐπολεμεῖτο τότε αὐτῇ, παρεχωρήθησαν πρὸς αὐτὴν ὅλα τὰ μέσα τῆς σωτηρίας τῆς. Ἀλλὰ μὴδὲν δικαιολογεῖ ἤδη τοὺς καταθλιπτικούς τούτους νόμους.

— Ὁ κύριος Θιέρς ἐκηρύχθη ἐσχάτως σφόδρα δημοκρατικός.

— Ἐκ των δεκατεσσάρων μελῶν ἐξ ὧν ἐσύγκειτο ἡ ἐπιτροπὴ, ἣτις ἐπροσδιώρισθη εἰς τὸ νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ του κατά του τύπου νόμου, ἔνδεκα ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅλος δὲ ὁ τύπος καταπολεμεῖ αὐτόν.

Κύριοι Συντάκται ὅλων τῶν Πατριωτικῶν Ἐφημερίδων τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶς Ἕλλην ὅπου καὶ ἂν εὕρισκεται, δὲν ἠδύνατο νὰ μὲνη ἀδιάφορος ἐπὶ των Παλμερστονικῶν κατά τῆς Ἑλλάδος αὐθαιρεσιῶν. Πάντοτε ἡ ἐπιθυμίαι νεωτέρων καὶ βελτιόνων εἰδήσεων ἠσχόλει καὶ ἀσχολεῖ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του. Ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται οὐδεὶς Ἕλλην, ἢ μᾶλλον οὐδεὶς ἄνθρωπος ἀγαπῶν τὴν ἐνυτοῦ πατρίδα καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἀναγινώσκων τὰ κατ' αὐτὰς γραφόμενα των εφημερίδων Ἐλπίδος καὶ Ἀθηνᾶς, νὰ μὴ ἀγανακτήσῃ, νὰ μὴ πνέῃ κατ' αὐτῶν ἐκδίκησιν! Διὰ νὰ θεσπιωθῶσι λοιπὸν οἱ κύριοι Συντάκται των τοιούτων ἀθλιῶν εφημερίδων, καὶ ὅσοι ἄλλοι γράφουσιν ὅτι οὐδὲν οὐδέως κατορθοῦσιν, ἀλλὰ στηλιτεύουσι μόνον ἐπὶ καταισχύνῃ τὰ ὀνόματά των ἀπεχθῶς ἐπὶ γενεᾶς γενεῶν ὅλων των Ἑλλήνων, καταχωρήσατε παρακαλοῦμεν τὴν ἐπομένῃν διατριβὴν μας εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς πατριωτικῆς καὶ ἐντίμου εφημερίδος σας.

Ἐμφυτος εἰς τὴν ψυχὴν του ἀνθρώπου ἐνοικεῖ ὁ ἔρωσ τῆς πατρίδος· ἀλλ' εἰς τὴν ψυχὴν του Ἕλληνος, του ἀληθοῦς Ἕλληνος, ὅστις πάντοτε ἐφάνη παραδειγματίζων τὴ μυστηριώδη του Θεοῦ χάρισμα κατανατᾷ ἔρωσ ἱερὸς ἔρωσ πολὺ θερμότερος ὅλων των ἐρώτων! Τὸ ὄνομα, τὸ γλυκώτερον ἐκεῖνο ὄνομα Πατρίς ἐγκυκλοφορεῖται μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδίας του, συμμίνγνυται μὲ τὴν ἀναπνοὴν του, μὲ ὅλον αὐτόν, καὶ τέλος εἶναι ὁ Θεὸς του Ἕλληνος, ὁ θαυματουργὸς πάντοτε δειχθεὶς ἐπὶ γῆς Θεός! Ἐμφυτον ἄρα ἐνοικεῖ καὶ τὸ μῖσος εἰς τὴν καρδίαν του Ἕλληνος κατὰ των μὴ ἀγαπῶντων τὴν πατρίδα· καὶ ἀσυγκρίτως περισσότερον ἐναντίων ἐκείνων, οἵτινες ὄχι μόνον δὲν ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα των, ἀλλὰ καὶ κακολογοῦσι καὶ βλάπτουσι ζητοῦντες νὰ μηδενίσωσι τὴν ὑπαρξίν τῆς εἰς τὸν ἔξω Κόσμον. συναίσθάνεται ὁ Ἕλλην μῖσος, ἀγανακτῆσιν, ἐκδίκησιν! Τοιοῦτοι φαίνονται ἀναφανδόν ἐγνωσμένοι ἤδη ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, πνέοντες ἀνευθιβάστως καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ἀέρα· οἷος ὁ συντάκτης τῆς ἀνεπίστου Ἐλπίδος Λεβιδῆς, καὶ τῆς ἀκεφάλου Ἀθηνᾶς Ἀντωνιάδης· οὗτοι χωρὶς σπινθῆρα πλέον ἐθνικοῦ ἔρωτος ἀσυστόλως ἐκακολόγησαν συχνάκις καὶ κακολογοῦσι τὴν Κυβέρνησιν τῆς πατρίδος των εἰκαὶ τ' ἀγαθὰ πρᾶτουςαν. Κατηγοροῦσιν ἀδία·είπτως τὰ ἐν Ἑλλάδι πάντα, σμικρύνοντες τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀξιοπρέπειαν του Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὸν ἔξω κόσμον, ὡς μὴ θελοντος νὰ πρεσβεύσῃ τὸ ξενικὸν κατὰ τὰ ἔθνη καὶ Ἑλληνόφθορον κόμμα, εἰς τὸ ὅποιον αὐτοὶ καὶ οἱ ἑμοῖοί των εἰσὶ τερατωδῶς προσκεκολλημένοι!

Πολλάκις ὑμολόγησαν τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ αὐτὴν τὴν Τουρκίαν ταπεινοῦντες τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑβρίζοντες τὴν Κυβέρνησιν τῆς! Καὶ τὴν ἀκόμη τελευταίαν ἐκορῶφωσαν τὴν λύσαν των ἐπὶ των Ἀγγλικῶν ἢ μᾶλλον Παλμερστονικῶν αὐθαιρεσιῶν! τὴν ἀκόμη, ὅτε ὅλος ὁ κόσμος ἐδικαίωσε τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὅτε καὶ αἱ πέτραι καὶ τὰ ξύλα ἦσαν πλήρη ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ δικαίας ἀγανακτήσεως κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς αὐτοδικίας, τὴν ὅτε ἐθαύμασαν τὴν φιλοσοφικὴν των Ἑλλήνων φρόνησιν, τὴν Στωϊκὴν ἀρετὴν των, ὅτε ὅλοι οἱ τύποι ἐπήνεσαν τὴν ὀρθὴν καὶ ὄντως Ἑλληνικὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεώς μας, δὲν ἠσχύνθησαν αὐταὶ αἱ ἀχαρακτήριστοι εφημερίδες νὰ ψάλωσι τὰ μύρια κατ' αὐτῆς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα του καλοῦ πατριώτου ἐλευσιολογούντες πικρῶς τὴν ματαιότητά τῆς, καὶ ἀπελπίζοντες τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας. . . ! Δὲν ἠσχύνθησαν ἀκόμη συμβουλευόντες ἀνευθιβάστως τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἵνα ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀδίκοις, αὐτοδικίαις καὶ ἀβασίστοις γελοιώδεις του Παλμερστονίου ἀπαιτήσεις, ἵνα καταφρονήσῃ του ἔθνους τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὸν ἐθνισμόν του αὐτόν, καὶ πρὸς Λεβιδικὴν ἢ λυρικὴν τιαν εὐχάριστῃσιν παραδώσῃ τὸ πᾶν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν ἐγωῖσμόν!

Ποῖος Ἕλλην δύναται χωρὶς ἀγανακτήσεως ν' ἀναγνώσῃ τὰς μισαρὰς εφημερίδας σας; Ποῖα Ἑλληνικὴ καρδία δύναται νὰ ὑποφέρῃ τὰ ἀνθενικὰ γραφόμενά σας, χωρὶς νὰ πνέῃ μῖσος ἀσπονδον ἐναντίον σας; Ποῖος ἀκόμη ἀδιάφορος καὶ τὸν κοινὸν ἔχων νοῦν διερχόμενος τὰ πικρίας γέμοντα φύλλα σας δὲν θέλει εἶπει ἄνευ δισταγμοῦ ὅτι «λύρα Ἀγγλικὴ ἐπὶ γλώττῃ ὑμῶν θέθηκε; » Κρυφθῆτε χαμερπῆ τῆς Ἑλλ. κοινωνίας καθάρματα Σεῖς καὶ ὅσοι ἄλλοι εἴσατε ἀνελληνικὰ ὄμοσ ἀνάξια ἐλατῆρια! Κρατήσατε τὴν ἀναπνοὴν σας! Μὴ ἀναπνέετε ἐνώπιον των Ἑλλήνων, των ὁποίων τὸν ἐθνισμόν καταφρονεῖτε! Μὴ μολύνετε τὸν γῆραιὸν ἐλευθεριοτρόφον ἀέρα μας! ὑποκριταί, φαρισαῖοι, βανδαλισταὶ μὴ λέγετε πλέον ποτὲ ὅτι ἀγαπάτε τὴν πατρίδα, ὅτι συμβουλευέτε τὴν κυβέρνησιν τῆς τὸ ὀρθόν, διότι ὁ κόσμος πλέον δὲν σὰς πιστεῖ! Μὴ προδοταί τῆς πατρίδος! μὴ μολύνετε τὴν ἱερὰν ταύτην λέξιν εἰς τὰ στόματά σας καὶ εἰς τὴν γραφίδα σας! Μὴ καταισχύνετε τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, μὴ καταισχύνετε τὸν Ἑλληνικὸν τύπον διότι εἴσατε ἐγνωσμένοι! Ἀποτινάξαντες ἐκόντες ἀέκοντες τὴν προσωπίδα ἀπὸ του ἀπατηλοῦ καὶ ἀντιθέου προσώπου σας, δὲν δύνασθε πλέον νὰ μᾶς φενακίσῃτε μὲ τοὺς ὑπὲρ του κοινοῦ συμφέροντος λόγους σας! Μὴ τυπόνετε πλέον τὰ ἀναίσχυντα καὶ μισέλληνα φύλλα σας, διότι παρωργήσατε ἤπαντα τὸν Ἕλληνα καὶ φιλέλληνα κόσμον! Καὶ ἐὰν ἀκόμη συμβουλευέσετέ ποτε τὰ δέοντα, δὲν προσέχει πλέον οὐδεὶς εἰς τὰ γραφόμενά σας! Παρ' ὅλων θεωροῦνται καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἐθνικαὶ βλασφημίαι! Ὁλος ὁ κόσμος καὶ οἱ Ἄγγλοι τοὺς ὁποίους λυροκολακεύετε καὶ αὐτοὶ σὰς ἀπαστρέφονται, συλλινπούμενοι μετ' ὅλων τὸ δυστυχὲς Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅτι τρέφει τοιοῦτους κατὰ χθονίους δημεγέρας ξενοκόλακας.

Ποῖοις λοιπὸν δυσφημιῶν ῥήμασι στηλιτεύσωμεν ὑμᾶς τοὺς κορυφαίους των ἐθνοπολεμίων; ὑμᾶς τοὺς κατὰ χθονίους Λεβιδῆν τε Ἀντωνιάδην καὶ Λεβιδαντωνιαδικούς εφημεριδογράφους; Ποῖα ἄξια ὑμῶν των ἀθλιῶν ἄθλια ὀνόματα εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῶσι; ποῖα ῥητορεία; ποῖα του Ἀρχιλόχου γραφὴς δύναται νὰ παραστήσῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ ἀντιπατριωτικὰ σπλάγγνα σας; ποῖα μέσα ἐκδικήσεως πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐναντίον σας; ποῖαι ποιναι ποῖαι τιμωρίαι; — Δὲν βλέπετε, δὲν ἔχετε συνειδησιν; δὲν πᾶλλει ποτὲ παλμούς συναισθήσεως ἢ κωφεύουσα καρδία σας; ἢ βλέπετε καὶ δὲν θαυμάζετε τὴν θείαν των μεγαθύμων Ἑλλήνων ὑψηλοφροσύνην; Δὲν

ὡς γελοῖον τὸ πρᾶγμα τὸν ἀπέπεμψε καὶ ἐδωρήσατο πρὸς αὐτόν 25 λύρας στερλίνας. Ἐκ των ὑπολοίπων λοιπῶν ἀπληρώτων λυρῶν ἑκάστὸν προέκυψεν ἡ διὰ τριμηνίων προσθηκῶν ἀποζημίωσις ἐκ λυρῶν 25000, τὴν ὅποιαν ὁ Πατζίφικος προορασίζεται ὅτι ὀφείλει πρὸς αὐτόν ἡ Κυβέρνησις τῆς Προτογαλλίας. Νῦν δὲ ἐπειδὴ τὰ ἔγγραφα του, ἣτοι ὁ ξενοδοχικὸς οὗτος λογαριασμὸς κατεστράφη ἐν Ἀθῆναις, ἀπαιτεῖ τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην παρὰ τῆς Ἑλλάδος βοήθειᾳ του Ἀγγλικοῦ στόλου. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ πολιτικὰ σκεῦη καὶ ἐπιπλα, ἀτικὰ ἀπέπεσεν ὁ Πατζίφικος, προσθέτει ὁ Standard, ὅτι ὁ Ἰουδαῖος οὗτος εἶχε τὴν δυστυχίαν ἐντὸς τῆς οἰκογενείας του. Ἡ κυρία θυγάτηρ αὐτοῦ δις ἐδραπέτευσεν ἐκ τῆς οἰκίας του, τὸ πρῶτον μετὰ ἐμπορικοῦ τινος γραφέως καὶ ἐπομένως μετὰ τινος ἐν φαρμακοποιεῖᾳ μαθητευομένου. Ὁ δὲ Πατζίφικος προσέφυγε τότε πρὸς τὸν βασιλέα Ὄθωνα ἐκθέσας διὰ συγκινητικῆς ἀναφορᾶς του, ὅτι ἡ θυγάτηρ του καθ' ὀλοκληρίαν τὸν ἠφάνισε, καὶ ὅτι ἐὰν ὁ βασιλεὺς δὲν τὸν βοηθήσῃ, θέλει ἀποθάνει τῆς πείνης. Ἐκτοτε ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ δίδεται τακτικῶς πρὸς αὐτόν ἐλεημοσύνη, καὶ μετὰ τὴν προσβολὴν τῆς οἰκίας του ἔδωκε πρὸς αὐτόν ἀποζημίωσιν ἐκ δραχμῶν 8000. Νῦν δὲ ὁ Ἰουδαῖος οὗτος δίδει δείγματα τῆς ταπεινῆς του εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν βασιλικὴν ταύτην χάριν, καὶ ὁ Παλμερστὸν τὸν βοήθει.

Κατὰ τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην τὴν ὑπὸ του Standard δημοσιευομένην, καὶ ἡ του Σκώτου Φινλάου ἀπαίτησις εἶναι οὐχ ἥττον ἀναιδῆς, διότι ἡ ἀπαίτησις του περὶ ἀποζημιώσεως ἐκ 45 χιλιάδων δραχμῶν ὑπερβαίνει διακοσίας τριάκοντα τέσσαρας φορές τὴν ποσότητα τὴν ὅποιαν ἔδωκεν ὅταν ἠγόρασε τὸ χωράφιον περὶ του ὁποίου ζητεῖ ἀποζημίωσιν.

Ρ Ω Μ Η τὴν 14 Μαρτίου.

Τὴν 2 Ἀπριλίου ἡ Α. Α. ἐμελλε νὰ κόμῃ ἐναρξιν τῆς εἰς Ἑὼμην ἐπανόδου τῆς, τὴν δὲ 7 ἐμελλε νὰ φθάσῃ ἐκεῖ.

Φ Α Ω Ρ Ε Ν Τ Ι Α τὴν 11 Μαρτίου

Αἱ ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας θέλει ἀπαιτήσῃ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὑπὲρ των ὑπηκόων τῆς, καὶ μάλιστα δι ἐμπόρους τῆς Λιβόρνου, των ὁποίων αἱ ὀπλαποθῆκαι διηρπάγησαν ἐν καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ὑπεβλήθησαν εἰσέτι ἐπισήμως. Ἐν τοσοῦτῳ ὁ πρίγκιψ Λιχτενσταίν ἔδωκε διαταγὴν, ἐὰν οἱ Ἄγγλοι πλησιάζουσιν ἐχθρικῶς, ν' ἀποκρούσωσιν αὐτοὺς διὰ τῆς βίας, πάραυτα δὲ νὰ εἰσβάλωσιν 8000 Αὐστριακοὶ εἰς τὴν Φλωρεντίαν. Ἐνεκα τούτου καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος φρούρια ὠχυρώθησαν.

Μ Ο Ν Α Χ Ο Ν

Ἡ του Μονάχου νέα εφημερίς δημοσιεύει τὰ ἐπόμενα ἀπὸ 17 Μαρτίου.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἀπάντησις του Αὐτοκρατορικοῦ τῆς Αὐστρίας ὑπουργείου περὶ τῆς συνθήκης των τριῶν βασιλείων, εὕρισκεται ἤδη εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεώς μας. Ἡ συγκαταθετικὴ αὕτη ἀπάντησις ἐξεδόθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ συνθήκη αὕτη εἶχε παραδοθῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐστρίας. Ἐκτὸς των Κυβερνήσεων των τριῶν βασιλείων, ἐδόθη ἡ συνθήκη αὕτη καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πρωσίας, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Γερμανικὰς κυβερνήσεις. Αἱ ἐξῆς κυριώτεραι πεπρακτῆσεις τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως εἶναι ἀξιοσημείωτοι. Καὶ πρῶτον, ἡ Αὐστρία συγκατατίθεται πληρέστατα εἰς τὴν συνθήκην ταύτην, καὶ θεωρεῖ αὐτὴν καθ' ὅλα τὰ οὐσιώδη μέρη τῆς ὡς βάσιν πάσης περαιτέρω διαπραγματεύσεως. Δεύτερον, κηρύττει μετὰ τῆς ὀλομειλείας τῆς ὀριστικῆς τὴν συγκατάθεσίν τῆς, καὶ ὅτι αὕτη δὲν ἀντιβαίνει μῆτε εἰς τὸ δίκαιον, μῆτε εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Εὐρώπης, συναδελφικὰ μάλιστα μετὰ των συμφέροντα ταῦτα.

Ε Ρ Φ Ο Υ Ρ Τ τὴν 19 Μαρτίου.

Ἀύριον θέλει κηρυχθῆ ἡ ἐναρξίς τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ ἐπομένως θέλουσιν συγκροτηθῆ ἀμφότεραι αἱ βουλαί.

Θυμάζεστε, καθώς θυμάζε: Όλος ο κόσμος την υπέρ αρε-
 ρήν πατροπαράδοτον διαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς κοινω-
 νίας; — Ὁ φιλοσοφῶν τῶν Ἀθηναίων λαὸς ἀντὶ νὰ κοι-
 νῶνται εἰς μενομένην ὄργην ἐναντίον σας, ἀδιαφοροῦσιν
 ὡς οὐδὲν λογιζόμενοι ὑμᾶς, διότι γνωρίζουσι καλῶς ὅτι
 αὐτοὶ μόνοι εἰσθε ἐκδικημένοι τιμωρούμενοι υπερτάτην
 ἠθικὴν τιμωρίαν. . . ! Σὰς ἀφίνουσι διὰ τῶν δις ἐβδο-
 μάδος τυπουμένων φύλλων σας μόνοι καθ' ἑκάστην νὰ
 σκαυρίζεσθε, μόνοι νὰ ἐκδικήτε ἐαυτοὺς διὰ τὴν καλίαν
 σας, μόνοι νὰ μασκαρεύεσθε, μόνοι διὰ τῶν μελαίων
 γραφομένων σας νὰ μένετε αἰωνίως ἐστηλιτευμένοι ἐνόσω
 ὑπάρχη Ἑλληνικὴ κοινωνία, ἐνόσω ὑπάρχη Ἑλληνικὴ
 καρδιά, ὡς « π ρ ο δ ὅ τ α ς τ ῆ ς Π α τ ρ ῖ δ ο ς . . . ! ! »

Οἱ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ Ὁμογενεῖς.

17/29 Μαρτίου 1850.

ΜΟΝΑΧΟΝ τὴν 12 Μαρτίου

Γενικὴ φωνὴ ἀγανακτήσεως διέρχεται ἤδη τὴν Εὐρώ-
 πην καὶ πέραν αὐτῆς περὶ τῆς κτηνώδους βιοπραγίας,
 ἣν ἐνεργεῖ ἡ κραταιὰ Ἀγγλία κατὰ τῆς ἀδυνατοῦ Ἑλ-
 λάδος τῆς πρὸ αὐτῆς προστατευομένης, καὶ περὶ τῶν
 προφάσεων τὰς ὁποίας πρὸς δικαιολόγησιν τῆς διαγωγῆς
 τῆς ἔχει τὸ μὴ ἐπιζήλον θάρρος νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὰς
 λοιπὰς δυνάμεις καὶ τὰ ἔθνη. Κρίνομεν περιττὸν νὰ
 προσθέτωμέν τι εἰς τὰς σαφεστάτας παρατηρήσεις τοῦ
 τύπου ὄλων σχεδὸν τῶν πεφωτισμένων μερῶν τοῦ κόσ-
 μου, περὶ τῆς οὐτιδανότητος τῶν προφάσεων τούτων.
 Ἡ δὲ περίπτωσις ὅτι σὶ προφάσεις αὗται ὀλίγον σοβη-
 ρῶς ἐξεφράσθησαν ἔπρεπε νὰ διεγείρῃ τὸν γέλωτα τοῦ
 ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων Ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ. Οὐ-
 δεμία λοιπὸν λέξις εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῇ ἐνταῦθα
 περὶ τῆς Ἀγγλικῆς βιοπραγίας. Μίαν ἐρώτησιν μόνον
 ποστεῖνομεν πρὸς τὸ πεπαιδευμένον δημόσιον ὄλων
 τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἐρώτησις αὕτη εἶναι ἐὰν δύναται τις
 ἄνευ προφανοῦς κινδύνου νὰ ἐκθέσῃ ἐν Λονδίῳ τὰ ἔργα
 τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς τέχνης του, κατὰ τὴν πρὸς ὅλα
 τὰ πεφωτισμένα ἔθνη πρόσκλησιν. Ἄν δύναται τις λέ-
 γομεν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Λονδίον ἄνευ κινδύνου τῆς
 ἀγορευτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἰδιωτικῆς του. Διὰ τῆς ἐκ-
 θέσεως ταύτης ἐμπιστεύεται ἕκαστος εἰς τὸν τόπον ἐνθα
 γίνεται ἀξίαν ἐμπορευμάτων καὶ ἔργων τῆς τέχνης, ἥτις
 ὑπερβαίνει ἕως ἑκατοντάκις τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος αὐ-
 τοσχεδίου Ἀγγλικὰς ἀπαιτήσεις; μυριάκις δὲ τὰς πραγ-
 ματικὰς καὶ ἀληθεῖς. Τίς θέλει τολμήσει λοιπὸν νὰ
 φέρῃ τὴν ἰδιωκτησίαν του ἢ μέρος αὐτῆς εἰς τόπον, ὅστις
 ὡς πειραχτῆς καὶ ὑπὸ τοιαύτης προφάσεως ὁποίας ἐπρό-
 τευε πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀφαρπάζει καὶ κρατεῖ ὑπὲρ τῶν
 αὐτοσχεδίων ἀπαιτήσεων του εἰς ξένην γῆν περιουσίαν
 τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν κατὰ πολλὰ ὑπερ-
 βαίνουσαν τὴν ἀξίαν τῶν ἀπαιτήσεων του, χωρὶς νὰ προ-
 σθεσωμεν τὴν ἐπενεχθεῖσαν εἰς ὀλόκληρον τὸ ἔθνος ζη-
 μίαν; Εἰς τὸ Λονδίον δύνανται τοιαῦται αὐτοδίκαιοι
 πράξεις νὰ γίνωσιν μὲ ὀλιγώτερον σκάνδαλον παρά εἰς
 τὴν ἀλλοδαπὴν.

(ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.)

Ἐραυζόμεθα ἐκ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Λουδ τὴν ἐπομέ-
 νην ἐκ Παρισίων ἀλληλογραφίαν τῆς 19 Μαρτίου.

Ἐπειδὴ εἰς ἕκαστον νέον βῆμα τοῦ Λόρδου Παλμερ-
 στῶνος θεώρεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὡς προσεγγίζουσα ἡ
 πτώσις τοῦ διπλωμάτου τούτου, μεγίστην προξενεὶ ἐκ-
 πληξὴν ἡ ἐπίμονος διατήρησις του εἰς τὸ ἵπουργεῖον
 ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐκ τῶν διπλωματῶν ἀκαταπαύστως προσ-
 παθοῦν νὰ ἐκδικηθῶσιν εἰς τὸ μυστήριον τοῦ αἰνίγμα-
 τος τούτου, θέλω προσθέθῃσι ἐγὼ νὰ ρίψω ὁπωσοῦν
 τὸ κάλυμμά του. Ὅστις ἐσπούδασεν ὁπωσοῦν ἐνδομύ-
 χως τὸν χαρακτήρα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, ἐπιπροφασθῆ
 ὅτι καὶ ὁ ἐσχάτος τῆς Ἀλβιόνος υἱὸς θεωρεῖ ἐαυτὸν ἀνώ-
 τερον πάντος ἄλλου ἔθνους. Ἡ φυσικὴ εἰς τὸν Ἀγγλον
 ἐπαρσις συντελεῖ εἰς τὸ νὰ δίδεται προσοχὴ τις εἰς τοὺς
 ἄλλους τῆς Μᾶγνης πόπευς καὶ τὰς ξένας υποθέσεις,
 ὁποῦν δύναται νὰ προσκύβῃ ὀφέλιμα ἢ βλάβην εἰς τὸ
 Ἀγγλικὸν ἐμπόριον. Πάν δὲ ὅ, τι συμβαίνει ἐν Εὐρώπῃ
 μὴ ἔχον ἀφέλιμον ἢ ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν εἰς τὰ ἐμπορικὰ

τοῦ Λονδίνου συμφέροντα δὲν ἀφορᾷ διόλου τοὺς Ἀγ-
 γλους. Τὸ φαινόμενον τοῦτο καθίσταται καταφανέ-
 στερον καὶ ἐκ τῆς κοινοβουλευτικῆς διαγωγῆς των.

Μολοντί τὸ Ἀγγλικὸν κοινοβούλιον εἰδείξε κατὰ τὸ
 παρελθὸν ἔτος ζωηράν ὑπὲρ τῶν Οὐγγρικῶν συμπάθειαν,
 τοῦτο συνέβη διότι ἡ πράκτορες τοῦ Κοσοῦθ ἐνέπνευσαν
 εἰς τοὺς Ἀγγλους τὴν προσδοκίαν μιᾶς νέας καὶ ἐπικερ-
 δοῦς ἐν Οὐγγρίᾳ ἀγορᾶς. Κατὰ τοῦτο δὲ ὁ Κόθδεν
 ἐνήργησεν ὡς πρᾶκτωρ τῶν ἐργοστασιαρχῶν τῆς Μαγ-
 γεστρίας, ὅτινες ὑπελόγιζον πόσους πήχεις βαμβακερῶν
 ἤθελον πωλήσει εἰς τοὺς Οὐγγρους ἐὰν ἐξηκολούθουν νὰ
 διατηρῶσι τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Οἱ μόνοι λοιπὸν κιν-
 νήσαντες τὸ φιλελεύθερον αἶσθημα καὶ τὴν φιλανθρωπίαν
 τῶν οικονομολόγων τῆς σχολῆς τῆς Μαγγεστρίας εἶναι
 τὰ βαμβακερὰ δέμματα.

Ἐκαστος ὅστις ἐξῆσεν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἤκουσε κατ' ἐξ-
 κολούθησιν τὰς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ αὐτῆς γενόμενας συ-
 ζητήσεις, γνωρίζει ὅτι δὲν κατεστράφη ποτὲ ὑπουργεῖον
 ἕνεκα ἐξωτερικοῦ ζητήματος. Ὁσάκις μάλιστα πρόκει-
 ται νὰ συζητηθῇ ἀντικείμενον τοιαύτης φύσεως, ὁ πρόεδ-
 ρος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν πολὺ κοπιᾶζει εἰς τὸ νὰ συ-
 ναθρίσῃ ἐν τῇ Βουλῇ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν μελῶν
 αὐτῆς διὰ τὴν τῆς συνεδριάσεως νομιμότητα, ἡ σπανίως
 παρευρίσκονται εἰς τοιοῦτου εἶδους συζητήσεις πλείονες
 τῶν ἑκατὸν μελῶν τῆς τῶν Κοινῶν Βουλῆς.

Μεταξὺ δὲ καὶ τούτων μόλις ἐξ ἡ ὀκτώ εἶναι εἰς κα-
 τάστασιν νὰ ὁμιλήσωσι περὶ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμά-
 των· οὗτοι δὲ εἶναι οἱ δύο ἐν ἐνεργείᾳ ὑπουργοὶ ἤτοι ὁ
 λόρδος Παλμερστῶν καὶ ὁ λόρδος Ἴον Ρούσελ, οἱ κύριοι
 Χοῦμ, Κόθδεν, Οὐρκεχάρ, Δρ. Ἰσαέλης, ὁ λόρδος Ἀου-
 στίν καὶ ἐνίοτε ὁ Ροξέρτος Πήλ καὶ ὁ Μίλνερ Γίλσον.
 Εἰς δὲ τὴν τῶν λόρδων βουλὴν σπανίως ὁμιλοῦν ἄλλοι
 περὶ τοιοῦτων ἀντικειμένων, εἰμὴ ὁ Λόρδος Λανσδὸν, ὁ
 Λόρδος Ἀβερδῆν, ὁ Λόρδος Στάνλεϋ καὶ ὁ Λόρδος Βρου-
 γάμ· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Δουξ Οὐελιγκτῶν ὁ μέγας διπλω-
 μάτης ὁμιλεῖ περὶ ἐξωτερικῶν υποθέσεων εἰς ἐκτάκτους
 μόνον περιστάσεις. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἄξιον θαυμασμοῦ,
 ἐὰν ἡ ψηφφορία γίνεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ
 ὑπουργοῦ, διότι δὲν παρουσιάζεται σοβαρὰ κατ' αὐτοῦ
 ἀντιπολίτευσις. Ὡς συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος,
 καὶ ὁ μολοντί ἀπεδοκιμάσθη μεγάλως ἐκ τῶν πρωτίστων
 ὀργάνων τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου ἡ διαγωγὴ τοῦ λόρδου Παλ-
 μερστῶνος, θεωρεῖται ὡς θετικὸν ὅτι θέλει ἐπιτύχει ὑπὸ
 τοῦ κοινοβουλίου ἡ ἀλλόκοτος πολιτικὴ τοῦ Λόρδου Παλ-
 μερστῶνος.

Παράδοξος φαίνεται ἡ γνώμη, ὅτι ὁ Λόρδος Παλμερ-
 στῶν εἶναι ὁ μόνος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων
 ὅστις ἐπιτυγχάνει μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ἐργοστασιαρχῶν
 Ἀγγλων καὶ ὅμως τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ὁ Ἀγγλος ὡς
 τὸν ἐξεκόνισεν ὁ Σατοβριάνδ, θυσιάζει πάντοτε τὸ δί-
 καιον, τὴν ἐπιείκειαν καὶ αὐτὴν τὴν θρησκείαν ὑπὲρ τοῦ
 συμφέροντός του, ἐπειδὴ εἶναι οὐσιωδῶς ἔμπορος κατὰ
 τὴν πλέον κακὴν σημασίαν τῆς λέξεως· πρὸ αὐτῷ λοιπὸν
 τὸ καλῆτερον ὑπουργεῖον εἶναι τὸ προμηθεῖον πλείωτερα
 κέρδη. Ἡρεπεῖ νὰ δικαιώσωμεν κατὰ τοῦτο μόνον τοὺς
 Οὐγγρους, ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ἐμπόριον δὲν εὐήμερησεν ἄλλο
 τέποτε ὡς ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ Παλμερστῶνος, καὶ τοῦτο
 εἶναι εὐκόλον νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ παντός ὅστις γνωρίζει
 τὴν τέχνην τὴν ὁποίαν ἔχει οὗτος τοῦ ν' ἀλιεύη εἰς τὰς
 ἀκαθαρσίας. Ἡ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος πολιτικὴ
 μόνον σκοπὸν ἔχει τὸ νὰ ἐκασθενίξῃ τὴν βιομηχανίαν τῶν
 ἄλλων ἐθνῶν, ἥτις δύναται νὰ καταστήσῃ δυσχερῆ εἰς
 τὴν Ἀγγλίαν τὸν συναγωνισμὸν εἰς τὰς ἐξωτερικῆς ἀγο-
 ράς. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον, δὲν ὑπάρχει ἄλλο κα-
 τὰλλήλοτερον μέσον, εἰμὴ τὸ ἐνθαρρύνειν κρυφίως τὰς
 ἐπαναστάσεις ἐν τῇ Ἠπέιρῳ, ὑπὲρ εἶναι ἡ ἀκατάπαυστος
 φροντίς τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος.

Ψευδέστατον εἶναι ὅτι ὁ Λόρδος Παλμερστῶν ἔχει εἰ-
 λεκρινῶς φιλελεύθερους τάσεις. Ὁ τοῦτο διίσχυρίζόμε-
 νος ἀγνοεῖ φαίνεται ὅτι ὁ Λόρδος Παλμερστῶν ἀνήκει ἐν
 διαστήματι εἰκασί ἐτῶν τῆς πολιτικῆς ζωῆς του εἰς τοὺς
 Τόρεις τοὺς πλέον σκανταλικούς. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἰδιω-
 τικὴν ζωὴν του ἔδος δειγμάτων αἰσθημάτων ἢ τρόπων ἀλη-
 θούς ἀριστοκράτου. καὶ πρέπει νὰ ἀκούσῃτε κατὰ τοῦτο τοὺς
 ὑπάλληλους τοῦ ὑπουργοῦ του, τοὺς ὁποίους μεταχει-
 ρίζεται ἐντὸς τῆς ἐλευθέρως Ἀγγλίας μὲ τρόπον ὀλίγον
 διαφέροντα τοῦ ὁποίου ἕκαστον ποτὲ χρῆσιν οἱ ὑπερήφα-

νοὶ τῶν Οὐγγρικῶν ἀρχόντες πρὸς τοὺς ἐσχάτους τῶν ὑπη-
 κῶν των. Θέλω ἀναφέρει ἐν μόνον παράδειγμα πρὸς
 ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι δὲν ὑπερβολικῶς τὸ πρᾶγμα. Οἱ
 ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ὀφείλου ν' ἀρχίζουσι τὰς
 ἐργασίας των τὴν ἐνδεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας καὶ
 νὰ παύωσιν αὐτὰς τὴν πέμπτην μετὰ μεσημβρίαν. Ἐνε-
 κα τοῦτου ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ μεταβαίῃ συνήθως εἰς
 τὸ γραφεῖον μεταξὺ τῶν δύο καὶ τῶν πέντε ὥρων, διὰ
 νὰ διεκπεραιῶνται αἱ υποθέσεις τῆς ἡμέρας. Ἄλλ' ἀφό-
 του ἐγένιν ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὁ Λόρδος Παλμερ-
 στῶν σπανίως φαίνεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρὸ τῆς πέμ-
 πτης ἢ ἕκτης ὥρας, καὶ οὕτως οἱ δυστυχεῖς ὑπάλληλοι
 ὀφείλου νὰ ἐργάζωνται εἰς ὥραν πολὺ προχωρημένην,
 μόνον διότι εὐρίσκει ἀναπαυτικώτερον ὁ εὐγενὴς Λόρδος
 νὰ ἐγείρεται τῆς κλίνης περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ νὰ
 κάμνῃ τὴν νύκτα ἡμέραν.

Ὁ Λόρδος Παλμερστῶν ἔπασεν εἰς τοὺς βραχίονας τῶν
 Οὐγγικῶν, διότι αὐτῷ εὐρίσκει ἡ φιλοδοξία του πλείω-
 τέραν ἀνταμειβῆν, παρά εἰς τὰς τάξεις τῶν Τόρεις, οἵ-
 τινες προτιμοῦν πάντοτε καὶ διὰ πολλοὺς λόγους τὸν
 Λόρδον Ἀβερδῆνον. Ἐὰν ὁ Λόρδος Παλμερστῶν ἀνῆκεν
 εἰς τοὺς Τόρεις πῶποτε ἐδύνατο νὰ ἐλπίσῃ τὸ χαρτοφυ-
 λάκιον τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων, ἐνόσω ὑπάρχη ὁ
 Λόρδος Ἀβερδῆνος. Ἐνεκα τούτου λοιπὸν μένει μετὰ
 τῶν Οὐγγικῶν.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἀρκούντως ἐξάγεται ὅτι ἡ
 πτώσις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος εἶναι ἔργον τολμη-
 ρότατον, καίτοι ἐξακολουθοῦντος νὰ ἐπισύρῃ κατ' αὐτοῦ
 τὴν περιφρόνησιν καὶ τὰς ἀράς τῆς Ἠπέιρου, ἐνόσω ἡ
 Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία δὲν ἀργίῃ νὰ προσβάλλῃ τὸ ἀσ-
 θενὲς μέρος τοῦ Ἴον Βουλ, καὶ ἐνόσω τὰ ἐμπορικὰ συμ-
 φέροντα εἶναι ἡ μερὶς τῆς Βρεττανικῆς Γίγρεως.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐξ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας ἀπὸ τὴν χθεσινήν
 χρονολογίαν

Πρὸ ὀλίγου ἐφθασε τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον. Τε-
 τάρτη Ῥωσικὴ διακοίνωσις ἐπεδόθη εἰς τὸν Λόρδον
 Παλμερστῶνα περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, δι' ἧς
 ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐνστάσεις του ὑπὲρ
 τῆς ἀπολύσεως τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων διίσχυρίζόμενος
 ὅτι ἡ ἀξία τῶν ὅσα κατέχονται εἶναι ὑπερτέρα τῆς τῶν
 ἀπαιτήσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργοῦ. Λέγεται ὅτι
 καὶ τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ Λονδίνου ἀπέβουε ζωη-
 ρὰν ἀπάντησιν εἰς τὴν πρώτην διακοίνωσιν τῆς Ῥωσ-
 σίας. Ποῖος ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἤθελον ἔλθει ἡμέ-
 ρα, καθ' ἣν ἡ Ῥωσσία ἤθελε μὲ τοσοῦτον ἔθλον πραστα-
 τεῖν τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι
 ἀπεναντίας Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον, δὲν λέγομεν τὴν Ἀγ-
 γλίαν, ἤθελε ζητεῖ διὰ τῶν ἀνηκούστων βίαιοπραγιῶν
 του τὴν ταπείνωσιν ἢ μᾶλλον τὴν καταστροφὴν καὶ τοῦ
 ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου; Ἐν τούτοις κατὰ τὰς τελευταίας
 εἰδήσεις, τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον μολοντί ἐξακολουθεῖ
 τὴν κατάσχεσιν τῶν πλοίων μας φαίνεται συγκατα-
 βατικώτερον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του, καὶ λέγουσιν τινὲς
 ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Γαλλίας κύριος Γρὸς ἔχει πλη-
 रेξουσίστητα νὰ δώσῃ ὀριστικὴν πέρας εἰς τὰς ἐπιτρα-
 πέισας αὐτῷ διαπραγματεύσεις. Ἐὰν τοῦτο ἔχεται
 ἀληθές, μετ' οὐ πολὺ ἐξερχόμεθα ἐντίμως ἐκ τῆς ἀθε-
 θαϊότητος, ἥτις κατέχει καὶ τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν βιο-
 μηχανικὸν οὐρίζοντα τῆς Ἑλλάδος πρὸ τριῶν περιπου
 μηνῶν.

Αὐτοθεν ἐξ ἄλλης ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν
 κύριος Βαλθὸς ἔδωκε πρὸ ἡμερῶν τὴν παραίτησίν του
 πρὸς τὴν Α. Μ. ἥτις δὲν ἐγένε δεκτὴ πρὸς τὸ παρὸν,
 διότι ὡς παρὰ πάντων εἰκάζεται πρόκειται ὑπουργικὴ
 μεταρρύθμισις μετὰ τινος ἡμέρας

Ἐπιλοτιμήθη ὁ συναδελφὸς μας συντάκτης τῶν Εὐχῶν
 τῶν Λαῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ αὐτὸς, τὸν εἰς τὸ γραφεῖ-
 ον τῆς Ἀθηνᾶς καταστρωθέντα καὶ ὑπ' αὐτῆς προδημο-
 σιευθέντα κατάλογον τῶν ἐν συγγενικῷ, ὡς λέγει, συμ-
 βουλῷ τῶν αὐλικῶν διορισθέντων ὑποψηφίων τῶν Κυ-
 βερνήσεων, βουλευτῶν εἰς τὴν μέλλουσαν βουλευτικὴν
 ἐκλογὴν καὶ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ φύλλον του ὅτι τὸ ὄνο-
 μα τοῦ κυρίου Χρηστίδου δὲν φαίνεται εἰς τὸν κατάλο-
 γον τούτον. Συμπεριώτερον ἴσως ἤθελον εἶσθαι εἰς τὸν
 φίλον μας συντάκτην τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν ἐὰν δὲν
 ἤθελον εἶσθαι τοσοῦτον εὐκόλοπιστος.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
 Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΑΟΥ ΗΣΑΙΟΥ.